

ĐIỀU CÀY, TIẾNG RÍT VÀO HƯ VÔ

Kb. Ngụy Sài Gòn

Từ hồi có cái anh chàng bộ đội thuộc Sư đoàn Sao Vàng, sao đỏ gì đó của VC, Nguyễn Văn Hải tự Điều Cày thì đất bằng nổi sóng. Hai ba phe choảng nhau quá xá cỡ. Ngay cái còm đầu tiên tui chẳng hề hời phấn khởi gì cả. Chỉ Wait and See thế thôi.

Ngày xưa trước khi vào tù VC, tui ghê sợ cái điều cày lắm lắm. Nó mất vệ sinh quá. Nơi có hằng triệu triệu con vi trùng ngứa trị, vả lại hút thuốc Pallmall (Phải-Anh-Là-Lính-Mời-Anh-Lên-Lầu) đã hơn, sướng hơn, lim dim mé đầu hui hơn. Tới chừng vô tù thì khà khà cùi đầu sợ lở. Môi trường sống có hàng tỷ tỷ con vi trùng thì hàng triệu triệu con vi trùng nghĩa lý gì. Phê đã đời đã điều cho qua ngày tháng. Nhưng khi ra tù là tui vĩnh biệt tình em điều cày. Không bao giờ đụng đến cái điều cày, điều bát, điều đóm, cũng không bao giờ nghĩ đến ba con 8 (888) mà một thời tiếng tăm, tăm tiếng:

*“Ông kia đã bỏ thuốc lào
Thấy ba con 8 lại đào điều lên”*

Vĩnh biệt điều cày, vĩnh biệt thuốc lào. Cho nên khi Điều cày qua Mỹ thì có cho vàng biểu tui đi đón tui cũng No, thank you. Tui chỉ thắc mắc không biết mấy người đi đón Điều Cày là ai tại sao họ biết Điều Cày tới mà đi đón. Lại còn cờ xí rợ trời. Giống như đi đón anh hùng hay đi đón “tông tông” của họ. Dăm ba anh chị phóng viên của báo Người Vẹm và đài truyền hình Sinh Bắc Tử Nam (SBTN) đi đón để làm tin. Một vài ba “chính khách” như Janet Nguyễn, như Lou bia Corona đi kiểm phiếu người Việt, cũng được đi. Còn lại những người đi đón Điều Cày là ai? Đón để làm gì? Để được đưa cái mặt bơ sữa lên báo, lên Net chẳng? Dễ gì biết.

Trong cuộc tiếp đón tung bừng (VC gọi là “hoành tráng”) đó Điều Cày chắc là đã điều lắm nhìn cái mặt “hồ hời phấn khởi” đủ nói lên niềm “phấn khích” (chữ VC) của chàng bộ đội Sao Vàng, sao đỏ. Nhìn mặt những người đi đón cũng y chang. Vui, khoái như đón cô dâu về để động phòng hoa chúc dzậy đó. Thế rồi có anh chàng đâm hơi đưa Cờ Vàng cho Điều Cày. Trong một tích tắc Điều Cày đẩy trở ra. Hành động đó đúng như thí nghiệm con chó Pavlov. Đã bị nhồi sọ từ nhỏ nên thấy cái Cờ Vàng là phải phản ứng như thế. Ngày xưa khi thấy Cờ Vàng là pằng... pằng... pằng... xung phong vào, hỏa tiễn B40, B41, 122ly, pháo 130ly, nỏ tới tấp, nỏ “hoành tráng”, nỏ như bấp rang tại Đại lộ

**Bộ đội Nguyễn Văn Hải với
ống điều cày
(ảnh cũ trước khi đi ở tù)**

kinh hoàng, mùa hè đỏ lửa 1972, tại Huế, Mậu thân 1968... Ngày nay chỉ có cái điều cày không có AK47, hỏa tiễn, đại pháo cho nên chỉ đẩy ra. Đi chỗ khác chơi cho qua hồ hởi chút chút. Chỉ có thể mà lu bu bên bênh, bên chống. VC bên nhà cười run cả dế. Mẹ! Phen này để cho qua thêm vài ba cái Điều Cày nữa cho bọn phản động Cờ Vàng chơi nhau chửi nhau mút chỉ cà tha.

Hành động của một anh chàng nào bỏ thì giờ vàng ngọc đi đón “anh hùng Điều Cày” đâu có nghĩa là bắt buộc Điều Cày phải đứng trong hàng ngũ Cờ Vàng. Đó chỉ là một tặng vật hay tặng phẩm. Anh chàng đó không tặng Điều Cày một gói Shi...t mà anh ta đã tặng Điều Cày một tặng phẩm linh thiêng, một tặng phẩm biểu tượng của Tự Do Dân Chủ (như Điều Cày đã xác nhận trong buổi hội luận), một biểu tượng mà hơn 260 ngàn Tử sĩ VNCH đã nằm xuống và hơn nửa triệu thương binh QLVNCH đã chiến đấu đã hy sinh, một biểu tượng mà hàng ngàn, hàng trăm ngàn, hàng triệu đồng bào Miền Nam đã chạy về nơi có Cờ Vàng để lánh nạn VC dù phải bị phơi thây trên Đại lộ Kinh Hoàng, tại Suối Tàu Ô Bình Long An Lộc... Chỉ là một tặng vật mà một đồng bào của tui đã tặng Điều Cày để làm quen, để mừng Điều Cày thoát khỏi ngục tù VC. Điều Cày lạnh lùng đẩy ra không nhận. Nếu được tặng một ít tờ “Washington” chắc Điều ta hồ hởi nhận lấy và còn cho rằng “Washington” là tấm lòng của bà con người Việt tỵ nạn.

Phải hiểu hành động Điều Cày như thế nào. Phe bênh chắc sẽ cho là Điều Cày bị bắt ngờ nên có phản ứng như thế. Nên nhớ rằng Điều Cày được ra tù được phóng thích qua Mỹ là do sự vận động bên bí của cộng đồng Cờ Vàng. Không có sự vận động đó Điều Cày chả là con mẹ gì trong ván bài đối chác giữa anh tư bản và bọn VC tép riêu. Chả ai biết Điều Cày, Điều bát hay Điều xì gà nào cả. Điều Cày Nguyễn Văn Hải chỉ trần xì là một con chót trong hàng trăm, hàng ngàn con chót mà bọn thái thú Tàu phù cần trừng trị. Đây là xứ Mỹ, đây là xứ tự do, tặng cho Cờ Vàng không có nghĩa là bắt Điều Cày phải đứng trong hàng ngũ Cờ Vàng phản động (theo cách nói của bọn VC). Điều Cày vẫn là Điều Cày. Điều Cày có muốn đội mũ cối có đính sao vàng chẳng ai thắc mắc. Điều Cày có đứng hàng hăng chẳng ai “ke”, Điều Cày có là căng giữa chả ai thêm dèm pha chống đối. Chúng tôi biết rằng Điều Cày thuộc về chiến tuyến khác. Nhưng Điều Cày không làm thế, Điều Cày ỡm ờ, Điều Cày vì là gốc bộ đội sinh Bắc tử Nam cho nên thành thạo việc sử dụng một màn khói để ẩn thân hay để xung phong mà không ai thấy. Tới chừng thấy thì ván đã đóng thùng.

Ngụy tui không thích, không ghét, không chống đối, không ái mộ, không ngưỡng mộ Điều Cày vì có biết sự nghiệp ái tình gì của Điều. Điều tự xưng là nhà báo, Điều là người lập ra Câu lạc bộ báo chí gì đó mà Ngụy tui chưa hề đọc qua một bài báo nào của Điều. Có lẽ Điều viết ít chẳng? Thấy vài ba tấm hình của Điều mà hình nào cũng có tòn ten máy ảnh mà chỉ thấy vài ba tấm ảnh không gây một ấn tượng gì sất cả. Ngụy tui mù về Điều, Ngụy tui bù trất về Điều thì bắt Ngụy tui phải cổ võ, ủng hộ Điều thì xin lỗi Ngụy tui không thể. Cho nên Ngụy tui mới Wait and See là thế đó. Trong Câu lạc bộ đó Ngụy tui có đọc Anh Ba SG một vài bài cũng không gây ấn tượng gì cho lắm. Một cây viết chủ lực của Câu Lạc Bộ Điều Cày là Tạ Phong Tần - như Điều giới thiệu – thì Ngụy tui thấy

cũng thường thôi. Ngụy tui có lần đã vào “trao đổi” (theo cách nói của VC) thì mới thấy sự hiểu biết và sự nhận định của Tạ Phong Tần rất giới hạn. Ngụy tui thường đọc những bài viết về âm thực của Tạ Phong Tần và ít bài tham luận của cây viết chủ lực của Điều cũng thường thường bậc trung. Nhưng điều gây ấn tượng cho Ngụy tui là văn hóa chửi của Tạ cô nương xuất thân Đại úy công an VC. Chửi dữ dội, chửi “hoành tráng,” nhưng chửi vào hư vô vì Tạ cô nương chỉ chuyên chửi bọn tép riu. Ngụy tui thấy trước sau Tạ Cô Nương sẽ bị bọn công an bắt và sẽ lãnh án chừng 7 năm. Tạ cô nương gân cổ mắng tui là “Ngụy này ngụy nọ” và tuyên bố chẳng “ke” lời hù dọa của Ngụy tui. Cuối cùng Tạ cô nương chê Ngụy tui có mắt mà như mù, tầm nhìn chưa qua khỏi hàng lông mi. Đó là năm 2011. Sau đó không lâu Tạ cô nương bị bắt cóc và sau đó ra tòa án kanguru lãnh án 10 năm tù VC. Đây tầm nhìn của Ngụy tui chưa qua khỏi hàng lông mi mà tiên đoán trúng chỉ sai về số năm tù mà thôi. ([Mời xem Tạ Phong Tần vs NgụySaigon](#))

Cho nên để tin tưởng để hy vọng những người đấu tranh cho dân chủ như Điều Cày như Tạ Phong Tần phải cần một thời gian bởi vì họ bị nhồi sọ, vì họ sống quá lâu dưới đáy giếng XHCN. Họ chưa hội nhập được với thế giới bên ngoài. Sự nhận thức sự hiểu biết sự phân biệt bạn thù rất giới hạn.

Khác với Điều Cày, Luật sư Nguyễn Văn Đài cũng là một người được sinh ra và lớn lên “dưới mái trường XHCN” nhưng LS Đài có một nhận thức hoàn toàn khác biệt. LS Đài đã từng tuyên bố **“Nếu ai tặng cho ông Cờ Vàng ông sẽ trân trọng nhận lấy bởi vì đó là biểu tượng của Tự Do Dân Chủ”**. Tuyên bố như thế đâu có nghĩa là LS Đài đứng dưới Cờ Vàng trong cuộc đấu tranh đòi tự do và dân chủ.

Một người khác, Đặng Chí Hùng, một cây viết sắc sảo đã lật mặt “Láo, Lừa, Ác” của đảng cộng sản VN và từng tên lãnh đạo VC từ hồ chí minh trở xuống. Đặng Chí Hùng cũng đã sinh ra và lớn lên trong “lòng Cách Mạng” mà có những nhận xét hết sức đúng đắn. Khi bị săn đuổi phải lánh nạn tại Cambodia, nhờ Thượng Nghị Sĩ Ngô Thanh Hải hết lòng giúp đỡ, can thiệp đã được qua tỵ nạn tại Canada. Hình ảnh nhà văn Đặng Chí Hùng quảng khăn có biểu tượng Cờ Vàng với nét mặt rạng rỡ và dù bận rộn trong cuộc sống mới cũng đã tiếp tục bắn những quả đạn đại bác vào thành trì của sự lừa láo của bọn cộng sản vô thân.

Và mới đây LS Lê Công Định đã đăng hình ông đứng chụp trước mộ của Tổng Thống VNCH và bài viết bày tỏ sự ngưỡng mộ của ông đối với vị Tổng Thống đầu tiên của VNCH, Ngô Đình Diệm và Thiếu Tướng Nguyễn Khoa Nam, Tư Lệnh Quân đoàn IV/Quân Khu IV, VNCH.

Luật Sư Nguyễn Văn Đài, Luật Sư Lê Công Định, Nhà văn Đặng Chí Hùng là những con người ngay thẳng, những người dù bị nhồi sọ, dù bị khủng bố bởi bọn cộng sản vô thân và bọn công an ác ôn còn đô khát máu cũng đã nhìn rõ vấn đề, ai là chính ai là tà, ai là chính nghĩa, ai là tà đạo. Đã thẳng thắn bày tỏ lòng ngưỡng mộ đến chính nghĩa đến vị lãnh đạo và biểu tượng Cờ Vàng của chúng tôi.

Mới đây Cù Huy Hà Vũ con quan VC đã lên tiếng “phải giải thể đảng cộng sản”. Sinh viên Nguyễn Phương Uyên đã tuyên bố: Đi chết đi đảng CSVN và Nhạc sĩ Việt Khang đã: “Chống bọn nhu nhược bán nước VN”. Điều Cày thì sao? Để Ngụy tui đi qua nội dung của buổi hội luận do đài Sinh Bắc Từ Nam (SBTN) tổ chức.

Điều Cày tuyên bố: *“Đây là một chủ đề nhạy cảm, nhiều người muốn biết quan điểm của tôi. Việc tôi không nhận lá cờ thì sự thật đã rõ, nhiều người đã thấy khi xem clip.*

Trước tiên chúng ta phải thấy rằng lá cờ chỉ là biểu tượng. Chúng ta đấu tranh là vì mục tiêu tự do, dân chủ cho đất nước, không phải vì biểu tượng một lá cờ. Bởi vì biểu tượng thì có thể thay đổi, nhưng mục tiêu đấu tranh thì không bao giờ thay đổi. Lá Cờ Vàng 3 sọc đỏ đã có từ thời nhà Nguyễn, là cờ của tổ quốc, đại diện cho tự do dân chủ. Lá cờ đỏ sao vàng là biểu tượng của một thể chế độc tài, áp bức. Chính chế độ độc tài đó đã cắt đi tiếng nói của người VN. Do đó, đối với tôi, bất kỳ biểu tượng nào tượng trưng cho tự do dân chủ tôi đều trân trọng và hãnh diện đứng dưới nó.”

Điều Cày xác nhận không nhận lá cờ và định nghĩa lá cờ chỉ là biểu tượng. Biểu tượng là sao? Có giống như là biểu tượng của hãng Apple là trái táo mất một miếng, của Nike là một vạch chữ V... là logo? Cho nên nó có thể thay đổi?

Nói thật là Ngụy tui chả hiểu Điều Cày muốn nói cái gì trong câu tuyên bố đó. Lá cờ là phụ thuộc, buồn buồn là thay cờ khác. Còn mục tiêu đấu tranh cho Tự do dân chủ thì không bao giờ thay đổi. Trên đời có cái gì là vĩnh viễn đâu cha nội Điều Cày. Điều Cày học lịch sử do đảng ta chế biến. Chắc chắn Điều Cày chả biết Trần Bình Trọng là ai như một cán bộ của VC thời Ngụy tui đang ở tù VC đòi ngày mai anh Trần Bình Trọng làm kiểm điểm vì ăn nói linh tinh: “Ta thà làm quỷ nước Nam còn hơn làm Vương đất Bắc”.

Điều Cày cho rằng lá Cờ Vàng là biểu tượng. Mẹ! Điều Cày bố láo bố lếu quá. Lá Cờ Vàng Quốc Kỳ VNCH, là Hòn Thiên Sơn Núi, là thịt là xương là máu, là sự hy sinh tiếc gì thân sống của hơn 260 ngàn Tử Sĩ và hơn 500 ngàn thương binh VNCH. Đó là cõi sống linh thiêng cho nên đã có hàng ngàn hàng trăm ngàn người đã chết để bảo vệ lá Cờ Vàng.

Cho Cờ Vàng chỉ là biểu tượng Điều Cày đã hạ thấp vai trò và giá trị của Quốc Kỳ VNCH. So sánh mục tiêu đấu tranh và quốc kỳ VNCH, Điều Cày thật sự đã đụng chạm đến phần trái tim của đồng bào VNCH chúng tôi. Đọc câu trích trên chúng ta thấy Điều Cày rất xảo ngôn, ngụy biện. Điều Cày cho rằng Cờ Vàng là cờ Tổ Quốc có từ thời nhà Nguyễn đại diện tự do dân chủ. Chơi thêm cú cờ đỏ là độc tài áp bức. Ca Cờ Vàng là đại diện cho tự do dân chủ rồi kết luận là Điều Cày chả đứng dưới lá cờ nào. Mẹ! Điều Cày đấu tranh cho Tự Do Dân Chủ mà Cờ Vàng đại diện cho Tự Do Dân Chủ mà không thèm đứng dưới Cờ Vàng. Còn đòi hỏi phải có 90 triệu dân đồng lòng thì khứa mới chịu đứng

chung. Điều Cày là ai? Là củ cái gì mà lớn lối quá dzậy. Điều Cày đã làm gì cho người dân trong nước và ngoài nước mà lớn lối thế?

Hình Điều Cày bộ đội Sao Vàng (không có “cựu” như *Chu Tấn Tiên* nói đâu nha!) bởi vì một ngày là bộ đội Sao Vàng thì cả đời là bộ đội Sao Vàng. Xăng có thể cạn, lốp có thể mòn nhưng chân lý đó không bao giờ thay đổi. Hình Điều Cày đội nón an toàn (VC kêu là mũ bảo hiểm) không thèm chơi nón cối. Xưa rồi Diễm. Trên cái nón an toàn đó có hình cờ đỏ sao vàng. Hàng chữ màu vàng trong cái cờ đỏ là Hoàng Sa & Trường Sa là của Việt Nam. Ở dưới có hàng chữ màu trắng lớn hơn với nội dung y chang như thế. Việt Nam trong hàng chữ đó là CHXHCNVN viết ngắn gọn VC. Tuyên bố như thế, khẳng định như thế cho nên quá đã, Điều Cày bèn nhoén miệng cười duyên. Điều Cày cho rằng cờ đỏ sao vàng là biểu tượng của thể chế độc tài áp bức. Dzậy mà Điều Cày đội cái nón có biểu tượng độc tài áp bức rồi nhoén miệng cười duyên. Chúng ta nghĩ gì? Điều cày ba xạo. Cái hình rất “ẩn tượng” rất là “tâm tư” Điều Cày đấy.

Điều Cày “tâm tư” rằng-thì-là-mà đến tuổi thì đi bộ đội không thì bị bắt. Đúng! Nhưng trong 6 năm trời là một người bộ đội của Sư Đoàn Sao Vàng bách chiến bách thắng. Kẻ thù nào cũng đánh thắng. Khó khăn nào cũng vượt qua. Trung với Đảng quang vinh. Điều Cày đã nghĩ gì đã làm gì, bàn tay có nhuộm máu đồng bào hay không. Điều Cày có biết chương trình chiêu hồi mà hơn 200 ngàn cán binh VC đã trở về chính nghĩa Quốc Gia. Nếu Điều Cày nói không biết mà hơn 200 ngàn bộ đội biết chương trình đó thì chúng ta nghĩ gì. Điều Cày ba xạo chăng? Nếu biết tại sao Điều Cày không theo gót chân của hơn 200 ngàn đồng chí của mình tìm tự do đến nỗi phải 40 năm sau mới lò dò đến Mỹ tìm Tự Do. Khi bước chân của bộ đội Sao Vàng Điều Cày vào Nam chống Mỹ cứu nước, Điều Cày thấy gì? Điều Cày có thấy đồng bào Miền Nam đã phải bỏ làng mạc quê hương mà chạy khi Điều Cày đặt đôi dép râu vào Quảng Trị vào Đông Hà Ái Tử Gio Linh. Đi qua 9 cây số Đại lộ kinh hoàng thì chiến sĩ Sao Vàng Điều Cày có “tâm tư” gì không, có thấy hàng trăm ngàn đồng bào Miền Nam đã phơi thây trên chiến địa bằng cuộc pháo kích tàn bạo dã man của Trung Đoàn Pháo Bông Lao VC. Và khi bước chân vào Sài Gòn, Điều Cày có ôm mặt khóc như Dương Thu Dương hay hồ hởi phấn khởi: Vào Vợ Vết Về. Bao nhiêu Bà mẹ có con Sinh Bắc Tử Nam lại có con được Tổ Quốc Ghi Ôn? Chỉ là một lối nói để ngụy biện. Bên nào thắng thì nhân dân đều bại. Điều Cày

bại hay thắng? Ngụy tui đã phân tích câu thơ này trong bài "[Vũ Ánh và Bên Thắng Cuộc](#)" Miền Bắc mà thắng thì toàn thể đồng bào VN đều bại thê thảm. Chứ Miền Nam mà thắng thì 20 triệu đồng bào Miền Bắc được giải phóng khỏi kiếp đời nô lệ. Nếu Bà mẹ nào có con là bộ đội mà chết chắc chắn bà mẹ đó phải xấu hổ vì con của mẹ là giặc. "Giặc từ Miền Bắc vô đây Bàn tay nhuộm máu đồng Bào. Giặc từ Miền Bắc vô đây. Bàn tay nhuộm máu anh em". Nếu bà Mẹ nào có con là lính VNCH tử trận, dù mất mát nhưng hãnh diện là con mình đã chiến đấu, đã hy sinh cho Tổ Quốc, cho đồng bào, cho Tự Do và Dân Chủ. Cho nên đừng lập lờ cho rằng nhân dân đều bại. Láo!

Ông cũng tuyên bố rằng: "*Tôi sang đây là để làm việc kết nối truyền thông giữa trong và ngoài nước, đẩy mạnh liên lạc trao đổi thông tin giữa hai bên...*" Và thứ hai: "*Chúng ta hãy xếp lại quá khứ, xếp lại sự khác biệt*"...

Khác với người ty nạn chúng tôi. Điều Cày có nhiệm vụ cao cả và to lớn hơn. Ông nói rất là ồm ờ chả rõ ràng gì cả. Truyền thông trong nước là truyền thông nào và của ai? Không lẽ cái Câu Lạc Bộ báo chí do Điều Cày là truyền thông trong nước. Giỡn hoài cha nội. Đọc cái đoạn trên có ai hiểu gì không? Ấm ở hội tề. Có cây bút chủ lực như Tạ Phong Tần đang ở tù, Anh Ba SG thì đã im hơi lặn tiếng từ khi nhận tội được khoan hồng nhân đạo. Còn ai nữa? Dăm ba Bloggers không đài, không TV mà kẻ là truyền thông trong nước thì ngu và tếu quá. Cho nên Truyền thông trong nước mà Điều Cày muốn kết nối chắc chắn là truyền thông của VC với hơn 800 tờ báo giấy mấy chục tờ báo điện tử rồi TV rồi Radio kê luôn mấy cái loa phường nữa mới thành là truyền thông trong nước chứ. Truyền thông ngoài nước thì Điều Cày đã đi "giao lưu" cùng báo Người Vẹm và đài Sinh Bắc Tử Nam (SBTN) Rồi mấy cái web như KBC Hải Ngoại Nguyễn Phương Hùng, Việt Weekly, etc, hay TV Phố Bolsa có kẻ là truyền thông ngoài nước không? Nhưng **kết nối truyền thông trong ngoài nước như thế nào** không nghe Điều Cày giảng giải. **Rồi đẩy mạnh liên lạc trao đổi giữa hai bên là làm sao.** Nghe nói VC chuẩn bị bỏ ra mấy chục triệu US đô-la để đẩy mạnh, để thiết lập, để tăng cường, để tuyên truyền ở hải ngoại có phải là cú đẩy mạnh liên lạc trao đổi thông tin của Điều Cày chăng? Nếu như thế thì Điều Cày sẽ là người định hướng cho truyền thông ngoài nước là báo Người Vẹm và đài Sinh Bắc Tử Nam đi theo lẽ phải của đảng ta.

Cái vụ truyền thông chưa đi đến đâu, chưa ai hiểu thì Điều Cày chơi qua luôn cái Xếp Lại Quá Khứ, Xếp Lại sự khác biệt. Thì cái này là nội dung của Nghị quyết 36 kiểu của đảng ta đã thất bại bao nhiêu năm. Bây giờ Điều Cày tiếp tục con đường của Nghị Quyết 36. Nhưng xếp lại quá khứ là quá khứ nào? Quá khứ là bộ đội Sao Vàng là giặc từ Miền Bắc vô Miền Nam giết hại đồng bào giết hại anh em. Xếp lại quá khứ là quên đi những hận thù tang tóc mà bọn cộng sản Bắc việt vô thần đã gây ra cho hơn 17 triệu đồng bào Miền Nam. Quên đi cảnh giết người tàn bạo. Quên những cảnh pháo kích đặt mìn xe đò. Quên luôn cả việc đã đày đọa hằng triệu Quân-Cán-Chính VNCH trong các trại tù khổ sai trong chiêu bài lừa bịp thế giới là khoan hồng nhân đạo, chỉ cải tạo tư tưởng mà thôi. Quên luôn cả những sự cướp bóc đất đai nhà cửa tài sản trong cái gọi là cải tạo tư sản. Như vậy thì nhiệm vụ của Điều Cày rất lớn, rất quan trọng.

Khi Thiếu Tá Liên Thành thách thức tranh luận tức là Thiếu Tá Liên Thành tạo cho Điều Cày một cơ hội để nói rõ hơn về con người của Điều Cày cùng nhiệm vụ hoài bão của Điều Cày khi qua Mỹ trong những ngày sắp tới. Vàng đâu sợ lửa. Tranh luận công khai. Không ầm ớ hội tề, không nguy biện, thẳng thắn đó là hành trang mà Điều Cày cần phải có để đấu tranh cho Tự Do Dân Chủ như Điều Cày mong muốn.

Tránh né và chỉ “giao lưu” với bọn báo Người Vẹm và đài Sinh Bắc Tử Nam thì Điều Cày cuối cùng gì cũng chỉ là những tiếng rít trong đêm vắng, lạnh lùng và cô độc.

KB NguySaigon

11/2014

Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quốc Đống chuyển

<https://baovecovang2012.wordpress.com/2014/11/23/dieu-cay-tieng-rit-vao-hu-vo-kb-nguy-saigon/#more-20752>

*Đăng ngày Thứ Sáu, November 28, 2014
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*